संराग m. 1) *Röthe.* — 2) *Leidenschaft, Heftigkeit.* — 3) *das Hängen an* (Loc.).

*संराजितर् Nom. ag. von 1. राज् mit सम्.

संराद्धि f. *das Gelingen.*

संराधक Adj. *vollständige Concentration des Geistes beobachtend* Çaṃk. zu Bâdar. 3,2,24.

संराधन 1) Adj. (f. ई) *zufrieden stellend, Eintracht bewirkend.* — 2) n. *vollständige Concentration des Geistes.*

संराध्य Adj. 1) *den man für sich gewinnen muss.* — 2) *was man sich zu eigen machen kann.* — 3) *durch vollständige Concentration des Geistes zu erreichen* Çaṃk. zu Bâdar. 3,2,24.

संराव m. *lautes Geschrei, Gekreisch* Kâçiku. 7, 35. 13,20. 36.

संरावण n. dass. Kaṇḍak. 70,2.

संरुजन n. *das Schmerzen, Schmerzhaftigkeit.*

संरुध् f. ein Spielausdruch, etwa *eine Art des Einsatzes.*

संरोदन n. *das Heulen, Jammern.*

संरोध m. 1) *das Zurückhalten, Aufhalten, Hemmung, Unterdrückung.* — 2) *Einschränkung.* — 3) *Einsperrung, Einschliessung, Belagerung.* — 4) *Beschränkung, Beeinträchtigung.* — 5) *Unterdrückung,* so v. a. *Vernichtung.* — 6) ** = क्षेप Çâçvata 690.

संरोधन n. 1) *das Zurückhalten, Hemmen, Unterdrücken.* — 2) *das Einsperren.*

संरोध्य Adj. *einzusperren.*

संरोपण 1) Adj. *zusammenwachsen —, vernarben machend, zuheilend* (trans.). — 2) n. *das Pflanzen.*

संरोह m. 1) *das Zuwachsen, Ueberwachsen.* — 2) *das Verwachsen, Verheilen.* — 3) *das Aufkeimen, Hervorbrechen, zum Vorschein Kommen.*

संरोहण 1) Adj. = संरोपण 1). — 2) n. *a) das Verheilen, Vernarben.* — *b) das Pflanzen.*

°संरोहिन् Adj. *wachsend in.*

संलक्ष्य Adj. *wahrnehmbar, sichtbar* Kâvjapr. 4, 36. Auch wohl fehlerhaft für सल्लक्ष्य.

संलङ्घन n. *das Vorübergehen* (der Zeit) Comm. zu Lâṭj. 6,6,15.

संलपन n. *das Schwatzen.* संलपनोत्सुकता so v. a. *ein Verlangen viel zu sprechen.*

संलय m. 1) *das Niederhocken* (eines Vogels). — 2) ** Schlaf.*

संलयन n. *das Niederhocken.*

संलाप m. (adj. Comp. f. आ) 1) *Unterredung, Gespräch, Unterhaltung* (Hem. Par. 2,126. Uttamaḱ. 187), — *mit* (Instr., Instr. mit सह oder Gen.), — *über* (im Comp. vorangehend). — 2) Bez. *eines best. Dialogs im Schauspiel.*

संलापक 1) m. = संलाप 2). — 2) n. *eine Art von Schauspielen.*

°संलिप्सु Adj. *habhaft zu werden wünschend.*

संलेप m. *Schmutz, Koth* Hemâdri 1,604,7.

संलोकिन् Adj. *im Angesicht Anderer seiend, von Andern gesehen* Gobh. 4,7,21.

°संलोडन Adj. *in Verwirrung —, in Unordnung bringend.*

1. संवत् f. 1) *Seite.* — 2) *Strecke, Strich.* — 3) * = संग्राम.

2. संवत् Abkürzung für संवत्सरे *im Jahre, anno,* insbes. *im Jahre — nach der Aera des* Vikrama. Auch *im Regierungsjahre.*

संवत्सम् Adv. *ein Jahr lang.*

संवत्सर m. 1) *Jahr.* Acc. *ein Jahr lang, für die Dauer eines Jahres;* Instr. *nach einem Jahre, im Laufe eines Jahres;* Loc. und Gen. *binnen —, im Laufe eines Jahres, nach einem Jahre.* Personificirt VP.^{2} 2,86. Vereinzelt auch n., z. B. Gaut. 15, 15. — 2) *das erste Jahr im fünf- oder sechsjährigen Cyclus.*

संवत्सरकर Adj. *das Jahr bildend* (Çiva).

संवत्सरकौस्तुभ m. Titel Burnell, T.

संवत्सरतम Adj. (f. ई) *über's Jahr kommend.*

°तमीं रात्रिम् so v. a. *heute über's Jahr.*

संवत्सरदीक्ष Adj. *wobei die* Dîkshâ *ein Jahr lang unterhalten wird.*

संवत्सरदीक्षित Adj. *ein Jahr lang die Weihe unterhaltend.*

संवत्सरदीपव्रत n. *eine best. Begehung.*

संवत्सरपर्वन् n. *Jahresabschnitt* Pat. zu P. 4,2, 21, Vârtt. 2.

संवत्सरप्रतिमा f. *das Abbild des Jahres* TBr. 1,1,6,7. Ind. St. 17,223. fg.

संवत्सरप्रदीप m. Titel eines Werkes.

संवत्सरप्रबर्ह und °प्रवर्ह m. *eine Nebenart des* Gavâmajana.

संवत्सरप्रभृति Adj. *ein Jahr und länger dauernd* Kâtj. Çr. 24,4,2.

संवत्सरप्रवात Adj. *ein Jahr lang der Luft ausgesetzt gewesen* Âpast. Çr. 5,27,11.

संवत्सरफल n. Pl. *die Früchte des Jahres,* so v. a. *was im Laufe des Jahres zu erwarten ist.* Auch Titel eines Werkes Burnell, T.

संवत्सरब्राह्मण n. *die symbolische Bedeutung eines Jahresopfers* Tândja-Br. 24,20,2.

संवत्सरभुक्ति f. *Jahreslauf, der in einem Jahre zurückgelegte Lauf* (der Sonne) Bhâg. P. 5,22,8.

संवत्सरभृत् Adj. *der die* Dîkshâ *ein Jahr lang unterhält* Çulbas. 2,79.

संवत्सरभृत Adj. *ein Jahr lang getragen* oder *gepflegt* (das Feuer). संवत्सरभृतीय Adj. Çâṅkh. Çr. 16,20,11.

संवत्सरभृतिन् Adj. *ein Jahr lang* (das Feuer) *getragen* oder *gepflegt habend.*

संवत्सरभ्रमि Adj. *in einem Jahre den Umlauf vollbringend* (die Sonne) Mârk. P. 77,42.

°संवत्सरमय Adj. *aus* so und so vielen *Jahren bestehend.*

संवत्सरमुखी f. *der 10te Tag in der lichten Hälfte des* Gjaishṭha Hemâdri 1,64,1.

संवत्सररूप n. *eine Form des Jahres.*

संवत्सरवासिन् Adj. *ein Jahr lang* (beim Lehrer) *bleibend.*

संवत्सरविध Adj. *in der Weise eines Jahresopfers zu begehen* Cat. Çr. 12,2,3,9.

संवत्सरवेला f. *der Zeitraum eines Jahres.*

संवत्सरसत्र n. *ein* Soma-*Opfer, dessen* Sutjâ-*Tage ein Jahr über dauern.*

संवत्सरसद् Adj. *der eine solche Feier hält.*

संवत्सरसंमित Adj. 1) *dem Jahre gleichmässig.* — 2) *dem Jahres-*Sattra *gleichartig.* — 3) f. आ und n. (Kâtj. Çr. 24,3,17) Bez. *bestimmter Tage, in deren Mitte der* Vishuvant-*Tag liegt.*

संवत्सरसहस्र n. *Jahrtausend.*

संवत्सरसात Adj. (f. आ) *im Laufe eines Jahres erworben* TS. 2,2,6,4.

संवत्सरस्वदित Adj. *für ein Jahr lang gut bereitet* ebend.

संवत्सरात्यासम् Absol. *mit Ueberspringung eines Jahres* Lâṭj. 9,8,17.

संवत्सरायुष Adj. *ein Jahr alt* Maitr. S. 2,3,5 (32,12).

संवत्सरावर Adj. *mindestens ein Jahr dauernd.*

संवत्सरिक fehlerhaft für सांवत्सरिक.

संवत्सरीण Adj. (f. आ) *jährig, jährlich, alle Jahre wiederkehrend* Âpast. Çr. 8,3,4. Hemâdri 1, 148,16.

संवत्सरीय Adj. dass. Maitr. S. 2,10,1 (132,7).

संवत्सरोपसत्क Adj. *dessen* Upasad *ein Jahr lang dauert* Comm. zu Kâtj. Çr. 4,6,14.

संवत्सरोपासित Adj. *ein Jahr lang bedient.*

संवदन n. 1) *Gespräch, Unterhaltung* Çaṃk. zu Bâdar. 2,1,5. — 2) * = समालोच, आलोच. — 3) v. l. für संवनन 3). Auch *f. आ.

संवदितव्य oder °तव्य Adj. *zu bereden, worüber ein Uebereinkommen zu treffen ist.*

संवनन 1) Adj. (f. ई) *geneigt machend, für sich gewinnend, versöhnend, vereinigend* AV. 6,139,3.